

Arrest

nr. 162 171 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 31 oktober 2014 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 september 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 29 september 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“ (...) Overdracht CGVS: 18/11/2014

U werd drie keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het bijzijn van een tolk die het Somalisch machtig is. De eerste keer op 23 januari 2015 van 14.07 uur tot 18.05 uur (CGVS 1), vervolgens op 17 februari 2015 van 09.39 tot 13.19 uur (CGVS 2) en tenslotte op 1 september 2015 van 09.33 uur tot 12.15 uur (CGVS 3). De laatste twee gehoren werden bijgewoond door uw advocaat, meester Alain Tytgat, die tijdens het eerste gehoor werd vervangen door meester Sarah Ronse.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en bent u afkomstig uit de stad Jilib, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Middle Juba. U behoort tot de minderheidsclan Midgo en hangt het islamitische geloof aan. U werkte als leerkracht.

In 2009 kwam Al Shabaab aan de macht in Jilib. Kort na hun aantreden werden uw oom en uw broer onder dwang gerekruteerd door Al Shabaab. Datzelfde jaar nog kwamen beiden om het leven. In 2010 kreeg u de mededeling van Al Shabaab dat u eveneens moest deelnemen aan de gevechten. Toen u dit weigerde werd u geschopt en onder meer op het hoofd geslagen met een geweerkolf. U brak uw arm en raakte in coma. Toen u drie dagen later weer bij bewustzijn was, bevond u zich in uw woning. U herstelde langzaam van de meeste van uw verwondingen, maar de schade die u had opgelopen aan uw gehoor bleek permanent. Als gevolg van de slagen die u had geïncasseerd van de leden van Al Shabaab kon u nauwelijks nog iets horen.

Toen u medio 2011 voldoende was aangesterkt om u buitenshuis te begeven, werd u opnieuw opgeroepen door Al Shabaab. Omdat u niet langer in staat was om deel te nemen aan gevechten werd u veroordeeld tot een verblijf in de gevangenis. Daar moest u 's ochtends de maaltijden van de strijders van Al Shabaab voorbereiden. Omdat u het daar erg moeilijk had, werd uw straf na zes maanden aangepast. Vanaf dan mocht u opnieuw thuis gaan wonen, maar moest u zich overdag steeds aanmelden om te werken op hun velden.

In 2014 werd Al Shabaab in het defensief gedwongen door de oprukkende troepen van AMISOM. Omdat uw familie vreesde dat Al Shabaab opnieuw mannen onder dwang zou rekruteren, besloten ze u naar het buitenland te sturen.

Eind augustus 2014 bracht een vriend van uw vader u naar Mogadishu. U bleef er iets langer dan een maand en vertrok op 24 oktober 2014 met het vliegtuig richting Turkije. Daar nam u vier dagen later opnieuw het vliegtuig naar een u onbekend land, vanwaar u verder reisde naar België. Op 30 oktober 2014 kwam u aan in België. Eén dag later vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een zelfgeschreven verklaring met een samenvatting van uw asielmotieven, een medisch attest over uw gehoorproblemen, een verklaring waarin u de aandacht vestigt op schrijffouten van de tolk tijdens het eerste gehoor en een verklaring over het door u gevoerde telefoongesprek na uw eerste gehoor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaart immers afkomstig te zijn uit de stad Jilib, gelegen in het gelijknamige district van de provincie Middle Juba in Zuid- en Centraal- Somalië en er vanaf uw geboorte (25 maart 1977) tot uw vertrek (eind augustus 2014), verbleven te hebben. Er wordt echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van

herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw herkomst bevestigd en beoordeeld.

U heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Jilib in het gelijknamige district van de provincie Middle Juba, in Zuid- en Centraal Somalië.

In casu werd vastgesteld dat u nauwelijks enige kennis heeft over het geld dat in Zuid- en Centraal Somalië wordt gebruikt. Zo bleek u niet op de hoogte te zijn van de bankbiljetten die in Zuid- en Centraal Somalië in omloop zijn. Tijdens het tweede gehoor stelde u dat er op het moment van uw vertrek briefjes in omloop waren van 500, 1.000 en 5.000 shilling (CGVS 2, p. 4). Tijdens het derde gehoor stelde u dan weer dat er constant veranderingen waren, maar dat er op het moment van uw vertrek briefjes in omloop waren van 100, 500 en 5.000 shilling (CGVS 3, p. 6). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat er sinds 2001 in Zuid- en Centraal Somalië enkel nog briefjes van 1.000 Somalische shilling in omloop zijn. Er hebben in Zuid- en Centraal Somalië nooit briefjes bestaan van 5.000 shilling. Toen u hiermee werd geconfronteerd, bleef u simpelweg volhouden dat er op het moment van uw vertrek bankbiljetten van 100, 500 en 5.000 shilling in omloop waren (CGVS 3, p. 8-9). Opmerkelijk hierbij is dat de verklaringen die u hebt afgelegd tijdens uw tweede gehoor overeenstemmen met de situatie in Somaliland (CGVS 2, p. 4). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er in Somaliland actueel enkel bankbiljetten van 500, 1.000 en 5.000 Somalilandse shilling in omloop zijn.

Voorts legde u heel gebrekkige verklaringen af over de kostprijs van voedingswaren in uw regio. Dit is erg opmerkelijk aangezien u aanvankelijk aangaf dat u zelf naar de markt ging in Jilib om daar voedsel te kopen (CGVS 3, p. 5). Bovendien is het zeer merkwaardig dat wanneer u gevraagd werd naar de marktprijs van bepaalde goederen in Jilib u systematisch prijzen opgaf die gangbaar zijn in Somaliland. Zo stelde u dat de prijs van een kilo bloem op het moment van uw vertrek ongeveer 5.000 à 6.000 shilling bedroeg. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat de prijs van bloem in Somaliland tussen 2009 en 2013 gemiddeld ongeveer 4.400 shilling bedroeg en dit in augustus 2014 nog steeds het geval was, terwijl de prijs hiervoor in de regio van Middle Juba respectievelijk 19.000 en 15.000 shilling was. U stelde verder dat een kilo suiker op het moment van uw vertrek 7.000 à 8.000 shilling kostte. Uit bovenvermelde informatie blijkt dat de prijs van suiker in Somaliland tussen 2009 en 2013 gemiddeld ongeveer 6.000 shilling bedroeg en in augustus 2014 5.600 shilling was, terwijl dit in de regio van Middle Juba respectievelijk 25.000 en 15.600 shilling was. Een liter plantaardige olie, waarover u aangaf dat uw vrouw dit inkocht, kostte volgens u 4.000 à 6.000 shilling. Uit bovenvermelde informatie blijkt dat de prijs van dergelijke olie in Somaliland tussen 2009 en 2013 gemiddeld ongeveer 11.000 shilling bedroeg en in augustus 2014 was gestegen tot 12.600 shilling terwijl de prijs in de regio van Middle Juba respectievelijk 43.000 en 33.000 shilling was. U gaf u hierbij plots aan dat niet u maar uw vrouw de inkopen deed. Toen u bijkomend nog werd gevraagd naar de kostprijs van een liter kamelenmelk of een kilo rijst, stelde u dit niet te weten (CGVS 3, p. 5-6). Toen u ermee geconfronteerd werd dat de door u opgegeven prijzen veeleer overeenkwamen met de prijzen in Somaliland dan in Zuid- en Centraal Somalië, stelde u dat u nooit in Somaliland was geweest en hield u vol dat de door u opgegeven prijzen de gangbare prijzen waren voor Jilib (CGVS 3, p. 8).

Daarnaast is het erg opmerkelijk dat u geen enkele informatie kan meedelen over de grote droogte waardoor Zuid- en Centraal Somalië in 2010 en 2011 werd getroffen. Gevraagd of u in Jilib in de laatste tien jaar ooit had gemerkt dat mensen uit andere regio's op de vlucht sloegen voor de droogte, stelde u daar niets over te weten (CGVS 3, p. 8). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat Zuid- en Centraal Somalië in 2011 werden getroffen door een hongersnood als gevolg van de ergste droogte in 60 jaar. Hierdoor sloegen duizenden mensen op de vlucht op zoek naar voedsel. In hun zoektocht naar voedsel belandden minstens 3.500 mensen in de stad Jilib, uw beweerde woonplaats, waar ze zich vestigden in een IDP-kamp. Toen u hiermee werd geconfronteerd, stelde u zich daar niets over te kunnen herinneren. U gaf daarbij aan dat de inwoners van Somalië al sinds de jaren '90 constant op de vlucht waren en van de ene plaats naar de andere trokken (CGVS 3, p. 8). Deze verklaring is evenwel niet in staat uw vastgestelde onwetendheid te verhelderen. Wanneer een stad van 25.000 à 35.000 inwoners plots geconfronteerd wordt met een instroom van 3.500 vluchtelingen ten gevolge van een grote droogte die de hele regio teistert, is het hoogst onaannemelijk dat een inwoner van die stad geen enkele notie zou hebben van die gebeurtenissen.

Voorts bleek u nauwelijks enige kennis te hebben over de leiders van Al Shabaab in Jilib of de Juba-provincies. U kon enkel meedelen dat een zekere Sheikh Mohamed Duldeyn de leider was van Al Shabaab voor de regio Jilib in de jaren voor uw vertrek. U wist niet tot welke clan hij behoorde, noch kon

u meedelen uit welke regio van Somalië hij afkomstig was (CGVS 3, p. 10). Gevraagd of u naast die persoon nog andere belangrijke leiders van Al Shabaab kende in de regio Jilib of Juba, gaf u toe geen andere leiders te kennen (CGVS 3, p. 10-11). Van Abukar Ali Adan, de leider van Al Shabaab in de provincies Middle en Lower Juba in 2011 en 2012, had u nog nooit gehoord. Toen u met dit opmerkelijke gegeven werd geconfronteerd, stelde u simpelweg dat Al Shabaab u niet interesseerde omdat ze uw oom en broer hadden vermoord en u zwaar hadden mishandeld (CGVS 3, p. 11). Ook Hassan al-Turki, die een prominente rol speelde binnen verschillende groeperingen die de voorbije tien jaar actief waren in Middle en Lower Juba, bleek u niet te kennen (CGVS 3, p. 12).

Over Ras Kamboni kon u enkel meedelen dat het een plaats was waar Jareer-mensen woonden, waarvan u vermoedde dat het in de provincies Middle of Lower Juba moest worden gesitueerd. Verder kon u er geen enkele informatie over meedelen (CGVS 3, p. 11). Dit is erg opmerkelijk aangezien Ras Kamboni de naam is van een paramilitaire organisatie die sinds 2009 actief is in Middle en Lower Juba en er de voorbije jaren zwaar slag heeft geleverd met Al Shabaab. Dat u nauwelijks enige kennis heeft over al deze belangrijke personen en organisaties doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Middle Juba. U legt ten slotte ook geen documenten neer waaruit uw werkelijke herkomst zou kunnen worden afgeleid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib, gelegen in de provincie Middle Juba, in Zuid- en Centraal- Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (Vw).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 1 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/ herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoek, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Middle Juba. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit/herkomst en/ of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/ herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit de stad Jilib, gelegen in het gelijknamige district van de provincie Middle Juba in Zuid- en Centraal- Somalië (CGVS 3, p. 9 en 15).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke streek van herkomst. Omdat u systematisch gebruik maakt van marktprijzen van Somaliland (zie supra) ontstaat het vermoeden dat u afkomstig bent uit Somaliland. Dit vermoeden volstaat op zich niet om ten aanzien van u te besluiten tot een nood aan internationale bescherming wegens een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Wat het reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4 Vw betreft kan nog worden aangestipt dat uit informatie van het CGVS (COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015) blijkt dat er op dit ogenblik geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet in Somaliland.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielerzoek raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw zelfgeschreven verklaring met een samenvatting van uw asielmotieven handelt over de problemen die u zou hebben ondervonden in Jilib.

Echter, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Jilib, kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u daar zou hebben ondervonden. Het aanvraagformulier voor een onderzoek naar uw gehoorverlies, toont enkel aan dat uw gehoorproblemen in België werden onderzocht. Wat betreft de verklaringen waarin u verwijst naar spellingsfouten in het

geschrift van de tolk tijdens de eerste twee gehoren, dient te worden opgemerkt dat hoewel het mogelijk is dat de tolk toen enkele spellingsfouten heeft gemaakt, dit de communicatie tussen u en de tolk niet in de weg stond. Bovendien doet de vaststelling van eventuele spellingsfouten geenszins afbreuk aan bovenstaande vaststellingen die erop wijzen dat u niet afkomstig bent uit Zuid- en Centraal-Somalië. Ook uw verklaring waarin u verwijst naar het moment na het eerste gehoor waarop u, na uw telefoongesprek, op straat werd aangesproken door de protection officer van het CGVS, doet geen afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Zuid- en Centraal-Somalië, de door u genoemde regio van herkomst, vermits u niet afkomstig bent uit deze regio.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel toe als volgt:

“a. Schending van de correcte toepassing van de taalwetgeving en tolk.

Doordat, zoals blijkt uit de opmerking van de raadsman van de verzoeker in het gehoorverslag, het CGVS het gehoor liet verlopen door bemiddeling van een tolk Somalisch / Engels, terwijl in het dossier van de verwerende partij de schriftelijk beweerde weergave van het gehoor in het Nederlands wordt weergegeven.

De procedure in dit concreet dossier behoort tot de Nederlandse taalrol.

Het gehoorverslag is in het Nederlands opgesteld, taal die niet door de protection officer, noch door de tolken gebruikt werd. Dit verslag kan in die omstandigheden onmogelijk de trouwe weergave zijn van de vragen die werden gesteld en de antwoorden die werden gegeven tijdens de gehoren.

Op geen enkel ogenblik werd de verzoekende partij op voorhand ingelicht dat deze Nederlandse procedure in het Engels zou verlopen, terwijl het verslag na het gehoor niet voor opmerkingen wordt voorgelezen.

De weigeringbeslissingen steunen ten onrechte op beweerde tegenstrijdigheden en onvolledigheden die de verwerende partij meent te ontdekken in de verslagen van de gehoren.

De gehoorverslagen kunnen niet geacht worden de nauwkeurige weergave te zijn van de gehoren en kunnen dus ook niet als basis dienen om de weigeringbeslissingen geldig te motiveren.

b. De gehoren verliepen niet volgens de regels van de kunst.

De verwerende partij werd op voorhand geïnformeerd over de doofheid van de verzoeker (stuk 6).

Ondanks deze mededelingen verliepen de 3 verhoren bijzonder stroef.

Van in den beginne had de verzoeker het gevoel dat zijn handicap niet ernstig werd genomen, en daarom schreef hij naar de verwerende partij (stuk 8).

Deze reactie werd blijkbaar niet in dank afgenomen. De verzoeker had zijn gehoor schriftelijk voorbereid met de bedoeling het vlotter te laten doorgaan.

De gehoorverslagen dienen uit de debatten te worden geweerd.”

2.2. Op de zitting gevraagd welk interview in het Somali-Engels verliep, stelt de advocaat van verzoeker dat elk interview op het Commissariaat-generaal in het Somali-Engels verliep en dat hij hierover aan het begin van het interview een opmerking heeft gemaakt, maar dit klemt met de inhoud van de gehoorverslagen waarbij geen enkel interview deze opmerking vermeldt. Het betoog dat het gehoor verliep met de bijstand van een tolk Somali-Engels zoals dit zou blijken uit de opmerking van de advocaat van verzoeker in het gehoorverslag, mist feitelijke grondslag.

Bovendien moeten de taal van de procedure en de taal van het verhoor niet dezelfde zijn (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Verzoeker werd overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet ervan in kennis gesteld dat de taal waarin zijn asielaanvraag wordt onderzocht het Nederlands is (Bijlage 26, stuk 23). De verschillende gehoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen – het Nederlands – is

dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de vreemdelingenwet correct werd toegepast. Voormelde wetsbepaling regelt immers enkel het taalgebruik bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag. Het wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing.

Waar verzoeker beweert dat er één en ander is misgelopen met de vertaling, stelt de Raad vast dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier.

Geenszins kan blijken dat "de tolken" en de "protection officer", aangestelde van de Commissaris-generaal, elkaar tijdens het gehoor niet goed begrepen noch kan blijken dat "(d)it verslag in die omstandigheden onmogelijk de trouwe weergave (kan) zijn van de vragen die werden gesteld en de antwoorden die werden gegeven tijdens de gehoren". Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker naar aanleiding van de interviews de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, wat verzoeker en zijn advocaat ook hebben gedaan. Uit de gehoorverslagen blijkt echter niet dat verzoeker of zijn advocaat bepaalde kwesties niet begrepen hadden en dit op het einde van het gehoor verduidelijkt wilden zien. Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd. In zoverre verzoeker nog verwijst naar het bijzonder streeve verloop omwille van de doofheid van verzoeker, wordt dit niet aanvaard omdat verzoeker tijdens de verschillende gehoren ten onrechte heeft voorgehouden dat hij "doof" zou zijn. Dit kan onder meer worden afgeleid uit het feit dat verzoeker na het eerste gehoor op straat aan het bellen was (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 15, p. 14) en hierover zeer ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 12, p. 2; Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3, nr. 3). Daarenboven werd het probleem van hardhorigheid van bij het begin van de asielprocedure in aanmerking genomen (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 24) en werden bijkomende inspanningen gedaan door de *protection officer* die onder meer de tolk de vragen letterlijk liet opschrijven in het Somalisch (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 15, p. 2-5). Voor het tweede interview werd opnieuw een beroep gedaan op een tolk die ook Somalische schrift beheerste (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 12, p. 1-2). Tijdens het derde interview droeg verzoeker een hoorapparaat en verklaarde hij dat hij de tolk "heel goed" begrijpt (CGVS-gehoorverslag 3, stuk 5, p. 1-2). Ook nog, het zijn bijna uitsluitend de verklaringen die verzoeker in het derde interview heeft afgelegd, die ook werden opgenomen in de bestreden beslissing, zodat de Commissaris-generaal met het gehoorprobleem zorgvuldig en ernstig is omgegaan. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de Commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd, laat staan dat verzoeker in de onmogelijkheid was zich uit te drukken. De afgevaardigde ambtenaar van de Commissaris-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard. Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel.

Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe of aanvullende stukken kon neerleggen bijgestaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker voert een tweede middel aan als volgt:

"Aangaande de weigering van hoedanigheid als vluchteling

Ten onrechte stelt het CGVS dat de verzoekende partij niet voldoet aan de criteria om de hoedanigheid van Vluchteling te bekomen.

Schending van artikelen 48/3 en 48 van de vreemdelingenwet.

Doordat het CGVS stelt dat de verzoekende partij er niet in geslaagd is om haar 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Terwijl artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalt:

Aangaande de weigering van hoedanigheid als vluchteling

Ten onrechte stelt het CGVS dat de verzoekende partij niet voldoet aan de criteria om de hoedanigheid van Vluchteling te bekomen.

Schending van artikelen 48/3 en 48 van de vreemdelingenwet.

Doordat het CGVS stelt dat de verzoekende partij er niet in geslaagd is om haar 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Terwijl artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalt: [citaat artikel]

De verwerende partij motiveert ten onrechte: "[citaat paragraaf 1 tot 3 van de motivering van de bestreden beslissing]

Terwijl de verzoeker wel degelijk, tijdens de 3 verhoren, die door zijn zware doofheid – gevolg van zware mishandelingen in zijn land van herkomst – niet gemakkelijk verliep, zoveel mogelijk op de vragen van de verwerende partij heeft geantwoord en zodoende zijn goede wil heeft getoond en zijn volle medewerking heeft verleend.

Uit de gehoorverslagen blijkt integendeel de voortdurende overtuiging van de protection officer als zou de verzoeker niet afkomstig zijn uit Somalië (verwijzing naar Somalieland) en niet doof zijn (episode van het telefoontje aan het Klein kasteeltje).

Daarom legde de verzoeker een aantal documenten neer:

- Een getuigschrift van nationaliteit uitgaande van de ambassadeur van Somalië (stuk 5)
- Een medisch getuigschrift over zijn letsels en zijn doofheid.
- Een schriftelijke weergave van zijn ervaringen.

De verzoeker antwoordde te goeder trouw en aan deze goede trouw wordt niet getwijfeld.

Ten onrechte concudeert de verwerende partij: "[citaat conclusie paragraaf 1 van de bestreden beslissing]"

Terwijl de Verzoekende partij in zijn regio van herkomst wel degelijk gevaar loopt.

Dat tijdens het gehoor gewezen werd op deze angstwekkende situatie.

Het feit dat een asielrelaas ongeloofwaardig overkomt met betrekking tot bepaalde aspecten, of geen afdoende materieel bewijs kan leveren om zijn asielrelaas te ondersteunen betekent daarom nog niet dat de asielzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming.

De betwiste beslissingen scheppen een vermoeden van kwade trouw en trekken de geloofwaardigheid van de verzoeker ernstig in twijfel. Hij heeft nochtans tijdens het gehoor de feiten zo nauwkeurig mogelijk weergegeven, rekening gehouden met de omstandigheden van dit gehoor. De bestreden beslissing tast ten onrechte het vermoeden van goede trouw aan.

Dat er dient opgemerkt te worden dat wanneer de geloofwaardigheid van de asielzoeker wordt beoordeeld, dient rekening gehouden te worden met de aanbevelingen ter zake van de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), waaronder:

"Obviously the applicant has the duty to tell the truth. In saying this though, consideration should also be given to the fact that, due to the applicant's traumatic experiences, he/she may not speak freely; or that due to time lapse or the intensity of past events, the applicant may not be able to remember all factual details or to recount them accurately or may confuse them; thus he/she may be vague or inaccurate in providing detailed facts. Inability to remember or provide all dates or minor details, as well as minor inconsistencies, insubstantial vagueness or incorrect statements which are not material may be taken into account in the final assessment on credibility, but should not be used as decisive factors." (9, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 December 1998)

Vrije vertaling: "Het is duidelijk dat de aanvrager de plicht heeft om de waarheid te spreken. Dit gezegd zijnde, moet ook aandacht worden besteed aan het feit dat, als gevolg van traumatische ervaringen van de aanvrager, hij niet vrij kan spreken, of dat als gevolg van tijdsverloop of de intensiteit van de gebeurtenissen in het verleden, de aanvrager niet in staat is alle feitelijke details te geven of om ze nauwkeurig en onverward te vertellen; hij mag bijgevolg onnauwkeurig zijn bij het verstrekken van gedetailleerde feiten. Het onvermogen om alle data of kleine details te onthouden, evenals de kleine inconsistenties, niet-substantiële vaagheden of onjuiste uitspraken die niet materiële zijn mogen in rekening worden genomen maar mogen niet worden gebruikt als doorslaggevende factoren bij de uiteindelijke beoordeling."

Dat het hier wel degelijk gaat om gerechtvaardigde angst voor de agressieve en bedreigende houding en handelingen van zijn omgeving en het feit dat de verzoekende partij niet kan rekenen op de legitieme bescherming van de plaatselijke autoriteiten en er integendeel het slachtoffer van is.

Ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief zouden vervolgd worden, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, kunnen trouwens als vluchteling erkend worden.

*Dat dit tot gevolg heeft dat aan de voorwaarden voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet is voldaan. Dat het CGVS overeenkomstig artikelen 48 en 48/3 de hoedanigheid van vluchteling had moeten toekennen aan de verzoekende partij.
Dat het tweede middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”*

2.4. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet).

Verzoeker meent dat hij weldegelijk aan de hand van feiten heeft aangetoond dat zijn terugkeer naar zijn land van herkomst zijn leven en minstens zijn vrijheid in gevaar zou stellen.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar een aantal stukken, waarvan hij in zijn inventaris niet verduidelijkt welke stukken nieuwe stukken betreffen en welke hij reeds eerder in zijn asielprocedure heeft voorgelegd. Na vergelijking van de stukken voorgelegd door de asielzoeker (stuk 26), de briefwisseling van de advocaat (stuk 18) en het dossier overgemaakt aan CGVS (stuk 24) met de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift, blijkt enkel de nationaliteitsverklaring van 14 oktober 2015 nieuw te zijn.

Voor zover een asielzoeker geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij moet de asielzoeker in staat zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend document ter staving van de identiteit kan voorleggen. De Commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Het geheel van de verklaringen moet een bekendheid aantonen met de sociale en politieke omgeving van de plaats waar hij gewoond heeft en waardoor hij beweerdelijk diende te vluchten.

Er wordt op goede gronden besloten dat de elementen identiteit, nationaliteit en herkomst kernelementen zijn in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan worden beoordeeld. *In casu* wordt de voorgehouden Somalische identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht omwille van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd. Hierdoor is ook de nood aan bescherming niet aannemelijk gemaakt. In de bestreden beslissing wordt ingegaan op het feit dat verzoeker (i) geen aannemelijke verklaringen heeft afgelegd omtrent het geld dat in omloop is in Zuid- en Centraal-Somalië, (ii) gebrekkige verklaringen heeft afgelegd over de kostprijs van voedingswaren in zijn regio, (iii) geen enkele kennis heeft van de grote droogte waardoor Zuid- en Centraal Somalië werd getroffen in 2010 en 2011, (iv) een onvoldoende kennis heeft over de leiders van Al Shabaab in Jilib of de provincies in Juba. De Raad treedt de Commissaris-generaal bij dat *in casu* niet kan worden vastgesteld waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke regio van herkomst heeft verlaten. Verzoeker werd gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen en hij werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gebracht aan de herkomst uit Jilib (CGVS-gehoorverslag 3, p. 9 en 15). Bijgevolg heeft verzoeker bewust kernelementen van zijn asielrelaas verzwegen, zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming. Er zijn aldus voldoende elementen om de voorgehouden Somalische nationaliteit van verzoeker niet te aanvaarden.

De “Declaration of Nationality” van 14 oktober 2015, uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel, waarvan verzoeker ter zitting stelt dat hij deze heeft verkregen op basis van louter zijn verklaringen zonder de voorlegging van enig document, kan bovenstaande vastgestelde ongeloofwaardigheid niet herstellen, te meer daar het document een kleurenkopie betreft die gemakkelijk te fabriceren is.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht. Deze motieven zijn pertinent en worden overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

2.5. In een derde middel stelt verzoeker als volgt:

*“Aangaande de weigering van subsidiaire beschermingsstatus
Ten onrechte stelt het CGVS dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om het
subsidiaire beschermingsstatus te bekomen.*

Derde middel:

*Schending van artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Doordat het CGVS, door te stellen:
“[citaat eerste paragraaf conclusie van de bestreden beslissing]”*

Terwijl de weigering van subsidiaire bescherming niet degelijk en concreet is gemotiveerd.

*De verzoeker attesteert zijn nationaliteit aan de hand van een nationaliteitsgetuigschrift afgeleverd door
de ambassadeur van Somalië (stuk 5).*

*De weigering van de subsidiaire bescherming is ten onrechte gemotiveerd door de betwisting van deze
nationaliteit.*

*Terwijl de verzoeker wel degelijk zijn regio van herkomst – Somalië – heeft verlaten en/of er niet naar
kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de
Vluchtelingenconventie en/of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige
schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Dat dit risico door de verwerende
partij niet wordt geëvalueerd.*

*Uit zijn nationaliteitsbewijs (stuk 5) blijkt wel degelijk dat de verzoeker uit Somalië afkomstig is, en niet
uit Somalieland, zoals de verwerende partij verkeerdelijk laat uitschijnen.*

Terwijl artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“[citaat eerste paragraaf van het artikel]”

*Omwille van de hierboven reeds aangehaalde redenen, zou de verzoekende partij zich in een ernstige
toestand bevinden en zou zij een reëel risico lopen op ernstige schade indien zij naar het land zou
terugkeren waar zij gewoonlijk verbleef.*

*Moest de verzoeker terugkeren naar zijn regio van herkomst, dan zou hij zich bevinden in een situatie
van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar steeds dreigt het
slachtoffer te zijn van de zeer onstabiele situatie in de regio en de onmacht van de overheid om hem
adequaat te beschermen.*

*Zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de
bevolking kan voldoende zijn om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten.*

*Dat de achtergrondinformatie die in het dossier van de verzoekende partij door de verwerende partij
werd verzameld en gelegd het tegendeel niet aantoonst en de verzoekende partij in de gegeven
omstandigheden onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren.*

*Dat dit tot gevolg heeft dat aan alle voorwaarden voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet is
voldaan.*

*Dat het CGVS overeenkomstig artikel 48/2 in ieder geval het statuut van subsidiaire bescherming had
moeten toekennen aan de verzoekende partij.*

Dat het derde middel ernstig en gegrond is.”

2.6. In wezen vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te hervormen wat de weigering van de
subsidiaire beschermingsstatus betreft.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier (punt 2.2. en 2.4.)
toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij
een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het derde middel is ongegrond.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht
concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker de
vluchtelingstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire bescherming in
de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP